

वा० रा०

ज्ञानपूर्वत्वे सद्योनर्थप्राप्तिः स्यादित्याह ॥ क्षत्रियेणेति ॥ विशेषतः अंधत्वानाथत्वादेः ज्ञानपूर्वकतोयद्ययं वधः स्यात्तदा तच्छ्रवणजोमत्कोपोवज्जिणमपि स्थानात्च्यावयेत्पा
तयेत्किमुत्वादृशमित्यर्थः ॥ २३ ॥ पुत्रकोपेनापि तत्कालनाशाभावो अज्ञानादेवेत्याह ॥ सप्तधातुइति ॥ स्वापेक्षयातपोन्यूनत्वात्सप्तधेति ॥ ब्रह्मवादिनि ब्रह्मवादिसमे ॥
ब्रह्मचारिणीतिपाठांतरं ॥ २४ ॥ जीवसे जीवसि तेतव यस्मादिदं कर्माज्ञानात्कृतं तेन जीवसि ॥ हिः पादपूरणार्थः ॥ यदि ज्ञानपूर्वकतमिदं स्यात्तदाराधवाणांकुलमेवनस्या

अ० कां०

॥ १३० ॥

क्षत्रियेणवधोराजन्वानप्रस्थेविशेषतः ॥ ज्ञानपूर्वकतः स्थानाच्यावयेदपिवज्जिणं ॥ २३ ॥ सप्तधातुभवेन्मूर्धामुनोतपसितिष्ठति ॥
ज्ञानाद्विस्तृतः शस्त्रं तादृशं ब्रह्मवादिनि ॥ २४ ॥ अज्ञानाद्विकृतं यस्मादिदं तेन जीवसे ॥ अपित्यकुशलं न स्याद्राधवाणांकुतोभवान्
॥ २५ ॥ नयनौ नृपतं देशमिति मां चाभ्यभाषत ॥ अद्यतं द्रष्टुमिच्छावः पुत्रं पश्चिमदर्शनं ॥ २६ ॥ रुधिरेणावसित्कांगं प्रकीर्णाजिनवा
ससं ॥ शयानं भुवि निःसंज्ञं धर्मराजवशंगतं ॥ २७ ॥ अथाहमेकस्तं देशं नीत्वा तौ भृशदुःखितौ ॥ अस्पर्शयमहं पुत्रं तं मुनिं सह भार्यया
॥ २८ ॥ तौ पुत्रमात्मनः स्पृष्ट्वा तमासाद्य तपस्विनौ ॥ निपेततुः शरीरेऽस्य पिता चैनमुवाच ह ॥ २९ ॥ नाभिवादय संमाद्य न च मामभिभा
षसे ॥ किंच शोषेतु भूमौ त्वं वत्स किंकुपितोऽस्यसि ॥ ३० ॥ नन्वहं ते प्रियः पुत्रमातरं पश्यथार्मिकां ॥ किंच नालिंगसे पुत्रसुकुमारवचोव
द ॥ ३१ ॥ कस्य वा पररात्रेऽहं श्रोण्यामिह दयंगमं ॥ अधीयानस्य मधुरं शास्त्रं वान्यद्विशेषतः ॥ ३२ ॥

कुतोभवान् जीवेदिति शेषः ॥ २५ ॥ प

श्चिमदर्शनमंतर्दर्शनं द्रष्टुमिच्छावोतस्तं देशं नयेति मामभाषत ॥ २६ ॥ २७ ॥ अहं तं देशं नीत्वा तं पुत्रमस्पर्शयं ॥ २८ ॥ तं तदवस्थमात्मनः पुत्रमासाद्य स्पृष्ट्वाऽस्य शरीरे
निपेततुः ॥ पितृनमुवाच च ॥ २९ ॥ कुपितो जातकोपः ॥ ३० ॥ नन्वहमिति पाठः ॥ अप्रिय इति छेदं इति कतकः ॥ नत्विहमिति पाठः अहं यदितव प्रियो न तथापि मातरं
पश्येति संबंध इति तीर्थः ॥ ३१ ॥ अन्यद्वापुराणं ॥ वैश्याच्छूच्यां जातत्वेन संकरत्वाद्देवप्रसंगो नोक्तः ॥ ३२ ॥

॥ १३० ॥